

prima instanță L. Brînza
instanța de apel D. Manole, S. Arnăut, E. Fistican

Î N C H E I E R E

30 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Ion Corolevschi
Judecătorii Ion Druță, Liliana Catan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alexandra Cerescu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a depusă de Alexandra Cerescu împotriva lui Ion Cerescu cu privire la încasarea sumei cu titlu de venit ratat și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Alexandra Cerescu, admis apelul declarat de Ion Cerescu, casată parțial hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 23 aprilie 2014, în partea admiterii acțiunii și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată, în rest hotărârea primei instanțe fiind menținută,

c o n s t a t ă :

La 12 mai 2011, Alexandra Cerescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Cerescu cu privire la încasarea sumei cu titlu de venit ratat.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că prin contractul de vânzare-cumpărare din 31 octombrie 2006, mama sa, Zinovia Furculița, a procurat de la Ion Cerescu, două imobile situate în mun. Chișinău, str. Petricani, 33, și anume: un garaj cu suprafața totală de 1520,3 m.p. și o construcție accesorie cu suprafața totală de 10,71 m.p..

Menționează că până la transmiterea imobilelor nominalizate în proprietatea Zinoviei Furculița, pârâtul transmitea încăperile nominalizate în folosința mai multor agenți economici în baza contractelor de locațiune.

Susține că deși după încheierea contractului de vânzare-cumpărare din 31 octombrie 2006 Zinovia Furculița a devenit unicul proprietar al încăperilor în cauză, Ion Cerescu continua să încaseze de la agenții economici taxele pentru

locațiunea imobilelor nominalizate, prelungind din nume propriu contractele de locațiune și chiar încheind contracte noi cu alți agenți economici.

Mai indică reclamanta că după decesul mamei sale, Zinovia Furculița, la 25 august 2009, în baza testamentului, reclamanta a devenit unicul moștenitor, dobândind prin succesiune dreptul de proprietate asupra garajului și construcției accesorii din mun. Chișinău, str. Petricani, 33, însă, cu toate acestea, Ion Cerescu, continua să transmită încăperile litigioase în locațiune, încasând unilateral plăți impunătoare.

Astfel, menționează că pe parcursul anilor 2006-2010, Ion Cerescu a încheiat circa 16 contracte de locațiune cu diferiți agenți economici, obiectul contractelor fiind suprafețe din imobilele nominalizate mai sus, iar reieșind din calculele preventive, suma minimă a plăților încasate de către pârât în urma transmiterii încăperilor în locațiune pe parcursul anilor 2006-2010, constituie circa 82752 euro și 504420 lei.

Prin urmare, consideră reclamanta că prin acțiunile cu rea-credință ale pârâtului, manifestate prin transmiterea samavolnică în locațiune a imobilelor și încasarea unilaterală a plăților, i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil sub formă de prejudiciu ratat, care urma să fie obținut în rezultatul transmiterii în locațiune a imobilelor ce-i aparțin.

Solicită reclamanta Alexandra Cerescu încasarea de la pârâtul Ion Cerescu, cu titlu de venit ratat, a sumei de 82752 euro, conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii judecătorești și 504420 lei.

La 26 martie 2012, pe parcursul examinării cauzei, reclamanta a depus o cerere de concretizare a pretențiilor.

În motivarea cererii de concretizare, reclamanta a indicat că în perioada anilor 2006 - 2010 pârâtul a încasat de la locatari plata de chirie pentru locațiunea bunurilor imobile ce îi aparțin ei cu drept de proprietate în sumă totală de 2387870,7 lei, după cum urmează: de la SRL „Cagrom Expres” în perioada 03 aprilie 2009 – 31 decembrie 2010 suma de 25462,69 lei; de la SRL „Siateco” în perioada 31 ianuarie 2008 – 01 aprilie 2010 suma de 538948,84 lei; de la SRL „Timca” în perioada 24 iulie 2007 – 31 decembrie 2009 suma de 378727,89 lei; de la ÎI „Guțan Svetlana” în perioada 31 iulie 2008 – 31 decembrie 2010 suma de 235273 lei; de la SRL „Vitafort” în perioada 01 aprilie 2007 – 31 decembrie 2009 suma de 360628 lei; de la SRL „Dalina”, pentru locațiunea spațiului lit. B, în perioada 01 noiembrie 2009 – 31 decembrie 2010 suma de 107493 lei; de la SRL „Pro Vivast” în perioada 01 aprilie 2007 – 31 decembrie 2009 suma de 233723,03 lei; de la SRL „Horeco Impex” în perioada 01 februarie 2007 – 31 decembrie 2009 suma de 456614,30 lei și de la ÎI „Donu Serghei” în perioada 2009 - 2010 suma de 51000 lei.

Astfel, remarcă că înscrisurile anexate la dosar denotă că Ion Cerescu, fără nici un temei juridic, a încasat pentru sine mijloacele bănești sub formă de chirie rezultată

din darea în locațiune a bunurilor imobile ce îi aparțin cu drept de proprietate reclamantei și nu și-a onorat obligația de a restitui proprietarilor imobilelor plata încasată în sumă de 2387870,7 lei.

Prin urmare, solicită reclamanta încasarea de la pârât doar a sumei de 1697533,4 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, municipiul Chișinău din 23 aprilie 2014 acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Ion Cerescu în beneficiul Alexandrei Cerescu datoria în mărime de 452383,89 lei. În rest, în ce privește pretenția privind încasarea din contul lui Ion Cerescu a datoriei în sumă de 1245149,51 lei acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a încasat de la Ion Cerescu în beneficiul Alexandrei Cerescu taxa de stat în mărime de 3000 lei. S-a încasat de la Alexandra Cerescu în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 22000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2015 a fost respins apelul declarat de Alexandra Cerescu, admis apelul declarat de Ion Cerescu, casată hotărârea primei instanțe, în partea admiterii parțiale a acțiunii și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care cererea privind încasarea sumei de 452389,89 le și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3000 lei a fost respinsă ca neîntemeiată, în rest, în partea respingerii acțiunii, hotărârea primei instanțe fiind menținută.

La 15 iulie 2015, în termenul prevăzut de lege, Alexandra Cerescu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului, a exprimat dezacordul cu hotărârile judecătorești, pe care le consideră neîntemeiate și ilegale, invocând că instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele care au importanță pentru examinarea pricinii, a dat o apreciere eronată probelor anexate la dosar și normelor de drept material, nedeterminând în consecință, în mod definitiv, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii.

Totodată, consideră că concluziile instanței de apel și a instanței de fond sunt unilaterale, subiective și nu corespund situației reale a cauzei și prevederilor legale.

La fel, invocă recurenta că hotărârile instanțelor inferioare de judecată contravin prevederilor art. 46 din Constituție, art. 1 din protocolul 1 și art. 6 (1) CEDO și art. 239 CPC.

La 18 august 2015, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de Alexandra Cerescu cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 17 septembrie 2015, intimatul Ion Cerescu, reprezentat de avocatul Iurie Chirica, a depus referință solicitând declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandra Cerescu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, iar argumentele invocate în cererea de recurs poartă un caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Alexandrei Cerescu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Alexandra Cerescu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Corolevschi

Judecătorii

Ion Druță

Liliana Catan